

[Halvgaard]

til eleverne, med det resultat, at det faglige niveau er sænket. Samtidig er der på utallige skoler uro og disciplinære vanskeligheder, så lærerne mange steder umuligt kan gennemføre en normal undervisning. Ja, man er nået så langt, at mange erhvervsvirksomheder overvejer selv at etablere prøver for de elever, lærlinge eller medarbejdere, de ønsker ansat i deres virksomhed. Så længe dette folketing ikke erkender, at den nye folkeskolelov ikke var et fremskridt, men et tilbageskridt mod ensretning og forfladigelse, så længe vil vi opleve et virkeligt pres på gymnasiet.

Den anden årsag til den store tilgang til gymnasiet er naturligvis frykten for arbejdsløshed. Desværre er det jo en kendsgerning, at vi her i Danmark er i den situation, at vi har, jeg ved ikke, om det er 50.000 eller 40.000 unge uden beskæftigelse, til trods for at der i virkeligheden er arbejde nok til os alle sammen. Erhvervslivet og herunder også landbruget har jo i mange tilfælde søgt arbejdskraft uden resultat. Vi har eksempler på, at der er foretaget opringninger til 30 virksomheder, hvor vedkommende, der ringede op, kunne få ansættelse i 20 af de 30 virksomheder. Det beviser, at der simpelt hen er arbejde nok for dem, der ihærdigt søger og ønsker det.

Denne situation er uholdbar og skyldes ene og alene en forfejlet økonomisk og beskæftigelsesmæssig politik, som et flertal i dette folketing har ansvaret for. Man har forsøgt at løse arbejdsløshedsproblemet, men nytteløst, fordi restriktioner, gamle fordomme og en dårlig lovgivning spærrer vejen til fuld beskæftigelse.

Nu vil man så i desperation forsøge at løse arbejdsløshedsproblemet via uddannelsespolitikken, med udbygning af gymnasier og uden at foretage de nødvendige omprioriteringer i hele vores uddannelsessektor. Jeg tænker her bl. a. på opretholdelsen og udbygningen af hele vor store universitetskapacitet, som er alt for stor og bekostelig og en belastning for vores samfund i betragtning af vores lands størrelse og ressourcer.

Dette, at vi gentagne gange skal behandle uddannelsespolitikken her i folketinget, viser også, at man er utilfreds med vores uddannelsespolitik. Uddannelsespolitikken er uansvarlig, fordi der ikke er balance mellem udgifterne til uddannelsesforbruget og de ind-

tægter, vort erhvervsliv har mulighed for at skabe.

At løse arbejdsløshedsproblemet via uddannelsespolitikken er en kunstig metode, der kun vil betyde højere omkostninger for erhvervslivet, en svækket konkurrenceevne og derfor øget arbejdsløshed. Det er ubegribeligt, at man ikke kan se konsekvensen af en sådan politik.

Det, det drejer sig om, det er at få de 16-19-årige placeret inden for de muligheder, der rent faktisk eksisterer, i overensstemmelse med, hvad samfundet har behov for. Skal de 16-19-åriges problem løses, må lovgivningen derfor ændres på en række områder, hvad fremskridtspartiet gang på gang har foreslået. Eksempelvis må hele vores skatte-lovgivning ændres, arbejdsmiljøloven må ændres, og også folkeskoleloven må revideres. Også fagforeningsdiktaturet i dets værste form må nedbrydes, så den enkelte unge, der virkelig har lyst til at få et job, har mulighed for at genvinde friheden til at sælge sin arbejdskraft. Det er simpelt hen prisen for beskæftigelse af de unge og samtidig vejen til løsning af de økonomiske problemer, vi har.

Det vil fremskridtspartiet medvirke til. Og vil folketinget ikke betale denne pris, det vil sige lovændringer på mange områder, også upopulære lovændringer, ja, så løser vi ikke ungdomsarbejdsløsheden og heller ikke vores uddannelsesproblemer, og så er det vore unge, der må betale med en håbløs tilværelse som den, vi er vidne til i dag.

Gymnasiet må være adgangsvejen til en videregående teoretisk uddannelse. Vi er ikke interesserede i at integrere de forskellige uddannelsesformer. Det faglige niveau må på ingen måde sænkes, tværtimod. Derfor må kravene til optagelse på gymnasiet skærpes. Folkeskolen må gøres langt mere attraktiv. Der må stilles øgede krav til eleverne, og prøver og eksamener må genindføres, så der i et videre uddannelsesforløb er mulighed for en generel højnelse af hele uddannelsesniveautet herhjemme; det er simpelt hen en forudsætning, hvis Danmark fremover skal hævde sig internationalt i konkurrencen.

Forudsætningen herfor er naturligvis et sundt erhvervsliv og nogle dygtige håndværkere. Derfor må det gøres attraktivt for de unge at vælge en praktisk uddannelse, og det må på samme måde også være attraktivt for erhvervslivet at uddanne lærlinge. Det er